Rihho perresse ei tulnud rougedest ka mitte wigga, sest Hans olli moisa poolt seatud rouged pannema, ja teadis kül kuida piddi lapsi hoidma. Ei olnud ka mitte temma sü, et surri rougesse mitto innimest Tamma wallas, sest rummalad wannemad ei wötnud öppetust wasto. Kui lastele ollid rouged pandud, ei siis kantud öiget hoolt, et olleksid joudnud hakkada külge; mitmel saiwad warrokoga ärrapühkitud, saunas ärrapestud, ehk ka ei hakkanud essimesse pannemissega külge. Ükski ei tulnud pärrast omma last näitma, kas ka olleksid pandud rouged hästi aianud wälja, woi kas olleks tarwis olnud ueste panna. Sesamma wastotörkumisse pärrast said mitmed wiggaseks, ja paljo surri koggoni ärra, et rummalad ei tahtnud sedda heat wastowötta, mis wannemad sowisid rahwale.

Kui kallewi-többi tulli Rihho perresse, siis Hans pallus kirriko juurest rohto. Anti temmale salmiaki rohto, ja kästi sest sammast wötta märatud ossa (noa otsa täie), ja se peale wallada tobi täie kewa wet, ja pissut magguſat hulka panna, mis peab ni kaua sama ümberligutud, kunni se salmiaki rohhi on sullanud ärra; olli se ärrajahtunud, siis anti haigedele igga kahhe tunni takka lussika täie. Ühtlasi hoiti lapsi wägga hästi tule eest ja lapsed said jälle terweks.

Letede, rougede ja kallewi-többe aial ei sanud lapsed mitte wihheldud, ei pestudgi, waid aina peti neid hästi parrajas sojas, kunni uus nahk ihho peale sanud tuggewaks. Se keik on wägga tarwis, sest muido löbb haigusse wihha ihho sisse, et innimenne saab wiggaseks ja pödduraks; kallewi-többi aiab muido ihho paistetama, panneb kurgo kinni, ja emamiste tulleb surm se järrel. Agga keik need wiggadussed tullewad sest, et ei hoita haigid kolm ja nelli näddalat külma tule eest, et lasta palja jallo astuda külma ki-wwi pörranda peale, et anta neile külma jomaaega